Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (Judecător: Eugen Bejenaru)
Dosarul nr.2r-183/26 (2-26058468-03-2r-05062026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

30 iulie 2026 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin și Alina Țihonschi

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de BC „Moldindconbank" SA împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 mai 2026, adoptată în cauza civilă, la cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, în cadrul cauzei civile, la cererea de chemare în judecată înaintată de BC "Moldinconbank" SA împotriva Zdibneac Maxim privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Poziția participanților la proces:

La 11 mai 2026 BC "Moldinconbank" SA a înaintat în instanță cerere de chemare în judecată împotriva Zdibneac Maxim privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a reținut că, între BC "Moldinconbank" SA și Zdibneac Maxim au fost încheiat contractul de credit MLIND740810 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLIND740532 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLMB397941 din 05.02.2025, contractul de credit nr. MLIND813992 din 06.09.2025 şi contractul de credit nr. MLIND813463 din 09.06 2025.

Reclamantul pretinde că în urma neonorării obligațiilor din partea pârâtului Zdibneac Maxim s-a format o datorie față de reclamantul BC "Moldinconbank" SA în sumă totală de 174 792, 08 lei. Ca urmare, reclamantul a expediat în adresa pârâtului câte o notificare pentru fiecare contract cu privire la achitarea datoriei formate, în caz contrar se va adresa cu acțiune în instanța de judecată, însă fără scontarea a careva rezultat.

Reclamantul BC "Moldinconbank" SA solicită încasarea din contul pârâtului a datoriei totale în mărime de 174 792,08 lei formată pentru contractul de credit

MLIND740810 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLIND740532 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLMB397941 din 05.02.2025, contractul de credit nr. MLIND813992 din 06.09.2025 şi contractul de credit nr. MLIND813463 din 09.06 2025.

Totodată, reclamantul BC ”Moldinconbank” SA solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale pârâtului în limita valorii acțiunii.

Reclamantul s-a referit la faptul că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărîri emise în favoarea reclamantului, dar și mai mare este interesul reclamantului de a executa o posibilă hotărîre judecătorească. Pericolul dat se referă exact la speță, întrucât reclamantul nu dispune de informație referitoare la bunurile mobile și imobile, care aparțin pârâtului și care în cazul admiterii acțiunii de judecată, pot fi comercializate întru executarea documentului executoriu și respectiv satisfacerea cerințelor reclamantului.

Astfel, susține că eschivarea pârâtului de la un dialog la etapa prejudiciară, constituie o bănuială întemeiată și rezonabilă că pârâtul se va sustrage de la executarea eventualei hotărîri judecătorești admise în favoarea reclamantului, inclusiv prin înstrăinarea bunurilor care îi aparțin. La această fază a procesului se impune asigurarea acțiunii, nefiind ulterior un impediment a uneia din părți de a revindeca dreptul suspendat în urma aplicării măsurii de asigurare, ci fiind o măsură de protecție a intereselor uneia din părți, în cazul în care va fi satisfăcută cerința acesteia.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 mai 2026, s-a respins cererea reclamantului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”Moldinconbank” SA împotriva Zdibneac Maxim privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 27 mai 2026 (potrivit plicului poștal) recurentul BC ”Moldinconbank” SA a contestat încheierea primei instanțe cu recurs solicitând casarea integrală a încheierii și emiterea unei noi soluții privind admiterea cererii privind asigurarea acțiunilor prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale pârâtului în limita valorii acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a indicat ca fiind eronată afirmația instanței de judecată precum că cererea depusă este neîntemeiată, or banca a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul, că pârâtul se eschivează cu rea-credinţă de la onorarea obligațiunilor asumate conform contractelor de credit.

Menționează faptul că, la materialele cererii de chemare în judecată au fost anexate probe verosimile ce oferă temei de a considera Zdibneac Maxim stabilirea unor raporturi juridice între părțile implicate în proces cu caracter patrimonial, or, în calitate de debitor, în temeiul contractelor de credit nr. MLIND740810 din 14.04.2025, nr. MLIND740532 din 14.04.2025, nr. MLMB397941 din 05.02.2025, nr. MLIND813992 din 06.09.2025, nr. MLIND813463 din 09.06.2025 s-a obligat să ramburseze creditul, precum şi să achite dobânzile şi alte plăți aferente ce decurg din contractele de credit.

Menționează că, prin conținutul notificărilor anexate la materialele cauzei se constată, că reclamanta a depus eforturi în vederea soluționării litigiului dat pe cale amiabilă extrajudiciară, Banca până la momentul de față a întreprins nenumărate tentative, însă care cu părere de rău, nu s-au soldat cu succes. Or, pârâtul nu dorește să comunice, să negocieze, să prezinte interesele sale şi să găsească soluții satisfăcătoare întru soluționarea amiabilă a litigiului. Mai mult ca atât, notificările expediate în adresa pârâtului confirmă faptul că ultimul a manifestat rea-credința în ceea ce priveşte restituirea pretinsei datorii şi a plăților aferente invocate de către reclamantă, fără a aduce la cunoştința ultimei recunoaşterea sau nerecunoaşterea datoriei, executarea sau motivele neexecutării obligațiilor civile pretinse de reclamantă.

Consideră că, pârâtul poate întreprinde măsuri în vederea evitării răspunderii civile, iar drept consecință aceasta va genera neexecutarea hotărârii judecătoreşti.

Menționează faptul, că instituția asigurării acțiunii civile în procesul civil reprezintă mecanismul ce constă dintr-un şir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze posibilitatea unei executări efective a unei hotărâri judecătoreşti în cazul satisfacerii pretențiilor reclamantei. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Mai cu seamă că, asigurarea acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate (încasarea datoriei).

Recurentul B.C.„Moldindconbank” S.A. solicită, admiterea cererii de recurs cu casarea integrală a încheierii din 11 mai 2026, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile şi mijloacele băneşti ale intimatului Zdibneac Maxim, dom. în *****, IDNP - *****, născut la *****, cu titlu de asigurare a acțiunii în limita valorii revendicărilor din acțiune în mărime totală de 174 792,08 lei.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, verificând temeiurile recursului, studiindu-l în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respinsă cererea de recurs, din următoarele considerente:

Recursul în speță este îndreptat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea formulată de B.C. „Moldindconbank" S.A. privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs reiterează prevederile art.425 Cod de procedură civilă, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 11 mai 2026 (f.d.69-71), expediată recurentului la 12 mai 2026 (f.d.72), iar la 27 mai 2026 (f.d.79-82) B.C. „Moldindconbank"S.A., a contestat cu recurs, prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Astfel, prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților*

Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu art.174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Potrivit prevederilor art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă prevede că, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Conform prevederilor art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită*

asigurarea acţiunii.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Pornind de la criticile recurentului reținute în cererea de recurs, Colegiul Civil reține că, prima instanță just a apreciat și a constatat circumstanțele cauzei şi a respins cererea privind asigurarea acțiunii.

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 174 din Codul de procedură civilă, reclamantul-recurent B.C. „Moldindconbank” S.A., care solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, are obligația de a demonstra, prin circumstanțe de fapt reale și prin probe pertinente, concludente și suficiente, că neaplicarea acestor măsuri ar face imposibilă sau ar îngreuna în mod considerabil executarea viitoarei hotărâri judecătorești. Totodată, acesta urmează să dovedească existența unor indicii privind reaua-credință a pârâtului-intimat, manifestată prin acțiuni sau inacțiuni susceptibile să creeze obstacole în calea executării hotărârii ce urmează a fi pronunțată.

În consecință, simpla depunere a unei acțiuni cu caracter patrimonial nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru dispunerea măsurilor de asigurare a acțiunii. Instanța poate admite o asemenea cerere doar în măsura în care, pe baza probelor administrate, constată existența unui risc real și concret că neaplicarea măsurilor asigurătorii ar putea face imposibilă sau ar îngreuna executarea efectivă a hotărârii judecătorești.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte*

trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul civil reține, că obiectul prezentei acțiuni îl constituie pretenția reclamantului privind încasarea de la Zdibneac Maxim a datoriei în cuantum de 174.792,08 lei ce reiese din patru contracte de credit MLIND740810 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLIND740532 din 14.04.2025, contractul de credit nr. MLMB397941 din 05.02.2025, contractul de credit nr. MLIND813992 din 06.09.2025 şi contractul de credit nr. MLIND813463 din 09.06 2025 - cu termenul de rambursare pentru toate în anul 2030.

Prin cererea de asigurare, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, mobile și mijloacele bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Zdibneac Maxim, în limita valorii acțiunii.

În acest context, Colegiul civil reține că argumentele invocate de recurentul B.C. ”Moldindconbank” S.A. referitoare la pretinsa reaua-credința a pârâtului/intimat, lipsa comunicării dintre părți, precum și presupusul risc de înstrăinare a patrimoniului, nu sunt de natură să demonstreze, prin ele însele, existența condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel în lipsa unor probe pertinente, înscrisuri justificative, circumstanțele invocate de către reclamantul/recurent întru susținerea cererii de asigurare a acțiunii, poartă un caracter declarativ, astfel încât cererea de asigurare a acțiunii rămâne a fi neargumentată sub aspectul acelor circumstanțe obiective care ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri și respectiv ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Or, măsurile de asigurare a acțiunii nu pot fi dispuse exclusiv în considerarea existenței creanței pretinse sau a neexecutării obligației afirmate de reclamant, întrucât o asemenea interpretare ar conduce la transformarea caracterului excepțional al acestor măsuri într-o regulă generală aplicabilă tuturor litigiilor patrimoniale, contrar scopului și naturii juridice a instituției reglementate de Codul de procedură civilă.

Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii prin restrângerea anumitor drepturi ale pârâtului/intimatului, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de proprietate al pârâtului/intimat Zdibneac Maxim în privința bunurilor sale, în ansamblul atributelor sale, de aceea această imixtiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop.

Referitor la argumentele recurentului precum că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare rezultă din comportamentul pârâtului privind neonorarea obligațiilor de a stinge datoriile contractuale, Colegiul notează că, admiterea de către intimat a restanței la plata sumelor contractuale constituie temei de adresare în instanța de judecată cu acțiune civilă pentru recuperarea datoriei și nu este

suficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs apreciază declarativ argumentul că la devenirea definitivă și irevocabilă a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, intimatul se va eschiva de la executarea acesteia, că recurentul se va confrunta cu dificultăți la executarea hotărârii. Or, existența datoriei intimatului/pârât față de recurentul/reclamant încă urmează a fi constatată de către instanța de judecată la examinarea fondului cauzei.

Astfel, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau apariția eventualelor dificultăți la executarea hotărârii n-a fost probată. De altfel, Banca n-a prezentat dovezi care să confirme starea financiară dificilă a intimatului, și faptul că ultimul ar mai avea datorii scadente sau că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor acestora.

Prin urmare, instituirea unor restricții asupra patrimoniului pârâtului/ intimatului este admisibilă doar cu titlu de excepție, în prezența unor temeiuri clar determinate și justificate în mod concret, astfel cum sunt prevăzute de lege.

În circumstanţele date, Colegiul Civil şi de contencios administrativ consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea și temeinicia încheierii contestate și prin urmare este necesar să respingă recursul declarat de B.C. ”Moldindconbank” S.A. ca fiind neîntemeiat şi să menţină încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 mai 2026, fără modificări.

Potrivit art.428 alin.(1) Cod de procedură civilă, *decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

Conducându-se de dispozițiile art.427 lit.a) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de B.C. ”Moldindconbank” S.A.

Menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 mai 2026, adoptată în cauza civilă, la cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, în cadrul cauzei civile, la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”Moldinconbank” SA împotriva Zdibneac Maxim privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,

judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Țihonschi